

ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОЇ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Курявська О.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В часи соціально-економічного перетворення в усіх сферах суспільного життя спостерігається зниження духовності, втрата позицій гуманізації, загальнолюдських цінностей, що значною мірою впливає на мотивацію до навчання студентів. Сучасне суспільство ставить до випускника вищого навчального закладу особливі вимоги, серед яких важливе місце посідають професіоналізм, активність і творчість. Процес удосконалення підготовки майбутніх фахівців в умовах сучасної освіти досить складний і обумовлений багатьма чинниками. Одним із них є розвиток внутрішньої мотивації до навчання у студентів ВНЗ.

Проблема мотивації навчання є однією з центральних у педагогічній психології, оскільки і результат, і процес засвоєння знань значною мірою залежать від залученості до навчального процесу, зацікавленості особистості тих, хто навчається.

В останні десятиліття розвивається підхід до навчальної діяльності як до полімотивованої, оскільки активність учня має різні джерела: внутрішні (пізнавальні і соціальні потреби), зовнішні (вимоги, очікування і можливості), особистісні (інтереси, установки, еталони й стереотипи, що обумовлюють прагнення до самовдосконалення, самоствердження і самореалізації в навчальній та інших видах діяльності).

Навчання у вузі пов'язане із суттєвою зміною соціальної ситуації – включенням у нову систему міжособистісних стосунків, підвищенням ролі самостійності та активності, і тому роль внутрішньої мотивації тут є ключовою.

Таким чином, для підвищення ефективності вузівської освіти і становлення майбутніх фахівців слід враховувати психологічні детермінанти внутрішньої мотивації до навчання у студентів, а саме: почуття власної компетентності, самоефективності; внутрішній локус контролю; мотивацію досягнення успіхів; саморегуляцію та професійну спрямованість.